

Şənbə üçün NƏZM

Mən daha yerinə bir rəsm cızdım,
Saçları boyasız bəm-bəyaz ana.
O gün ki, sən mənə
yeni yol yazdın,
Az qaldı balaca qəlbim dayana.

Daha xatırlaya bilmirəm səni,
Üzünün rəngini, təbəssümünü.
Körpələr evinin astanasında,
Ele o qapıda unuttum səni.

Son dəfə gözümə baxdı gözlərin,
Bilmirəm qaraydı, yoxsa qəhvəyi.
Səndən daha heç nə xatırlamıram,
Soyuq ürəyindən başqa heç nəyi.

Suallar, sorğular didir qəlbimi,
Sən nəyi qazandın, nəyi itirdin.
Əgər sənin üçün dəyərsizdimsə,
Məni bu dünyaya niyə gətirdin?

Mənim xəyalımdan anam çağırır ,
Mənə lay-lay deyir ,
"can" deyir qadın.
Sənin həyatında çoxmu yer tutdum,
Ay, mənə can verən,
can alan qadın?

Körpələr evi də isinmir heç vaxt,
Sənin o sonuncu əllərin kimi.
Cızır hər saniyə vərəm çöpləri,
Dağıdır günbəgün ciyərlərimi.

Həkimlər ümidə bükürlər məni,
Gözəl göstərirlər mənə sabahı.
Basdırdım qəlbimə ümidlərimi,
Həsrətin vərəmi
sağalmır axı...

Ayrılıq qapımın
astanasında

Mən ona baxıram,
o mənə baxır.
Dikilib gözlərim
xatirələrə,
Göz yaşı yerinə
gözümdən axır.
Axır illər boyu
yaşadıqlarım,
Əksini gözümdən
süzüb aparsın.
Yaza bilmədiyim
hekayələri,
Tale dəftərimdən
dartıb qoparsın.
Ən böyük acımın
acıısı olub,
Ağlasın sürünən
bu güzərimə.
Yad etsin sinəmdə
gömdüklərimi,
Bir çiçək gətirsin
qəlb məzarıma.
Son dəfə üzünə
baxsın vicdanın,
Baxsın oda düşmüş oduna sevgim.
Bir dünya sandığım
xatirələri
Odumda yandırıb
külə çevirdim ...

Belə də yaşayır insan,
Belə də... keçirir ömrü.
Bitənəcəndi sevgilər
Keçir, batır, itir ömrü.

Uzağı 4 - 5 ay çəkir,
Sonra yaddan çıxıb keçir
Ölənəcən də çək-çevir,
40-a güclə yetir ömrü.
Nə tutmuşam günü yasa,
40-na 3 il qaldısa?
Bax, bu şeir kimi qısa,
Yaşayıram sətir ömrü..

Bu neçənci yaradı?
Saydım, sarıdım,olmur.
Elə yanır ki, canım
Qollarımı "sən" etdim
bərk bərk sarıldım...
Olmur...

Təqvimin
yarpaq yarpaq
Xəzəl edir ömrümü
Qoca qarılar kimi
sayıram günlərimi
Öz saçıma əl çəkib,
üzümü oxşayıram
Özümcün darıxanda
dizimi oxşayıram
Bir az gülümsəyəndə
özümə oxşayıram
Sənə darıxdığımçün,
"məndən" olmur ki, olmur

Hər küçə, hər tin, dalan
Yığılıblar qəsdimə
Adam insafsız olmaz
Bütün xatirələri bu
şəhərdə buraxıb
Sən də atdın üstümə.

Necə izah edir ki,
Hər gün ölmək dirilmək
Zülümdən də zülmüdür.
Necə izah edir ki..
Öldürməyən yaralar
Ölümdən də zülmüdü.

Sən də yaşa, unut, sil
Özünə təsəlli ver..
De ki qismət nədirsə
ondan artığı olmur.
Qədəri bu qədərmiş
Bax bu həyat belədi..
Neyləyə bilərəm ki..
Ölənlə ölmək olmur.

Müsfiqə Baladdinqızı